

رحمت و عدالت در مزامیر و امثال سلیمان

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مزمور ۹: آیات ۷ تا ۹، ۱۳ تا ۲۰؛ مزمور ۸۲؛ مزمور ۱۰۱؛ مزمور ۱۴۶؛ امثال سلیمان ۱۰: ۴؛ امثال سلیمان ۱۳: ۲۳، ۲۵، ۳۰؛ ۷ تا ۹.

آیه حفظی: « از حقوق بیچارگان و یتیمان دفاع کنید؛ به داد مظلومان و فقیران برسید. ستمدیدگان و درماندگان را از جنگ ظالمان برهانید » (مزمور ۸۲: آیات ۳ و ۴).

مزامیر و امثال سلیمان، تجربه زندگی با خدا را نه تنها در زمان های عبادت و یا فعالیت های دیگر مذهبی بلکه در مسائل عمومی زندگی را به تصویر می کشند. نیست. در حالی که کتاب امثال سلیمان طیف وسیعی از حکمت عملی — از مراوده ها و خانواده ها و تا کسب و کار و حکومت — را نشان می دهد، مزامیر مجموعه ای از سرودهایی است که انواع احساسات و تجربیات روحانی را از مرثیه سرائی تا مدیحه سرائی شادمانه و هر چیزی بین این دو را شامل می شود. می شود به آسانی دید که، ایمان ما باید بین هر یک از جنبه ها و تجربه های زندگی مان تفاوت ایجاد کند، زیرا خداوند به هر یک از جنبه های زندگی ما اهمیت می دهد.

در عین حال، در این جهان سقوط کرده در گناه که تاثیر آن بر زندگی انعکاس یافته، نمی توان بی عدالتی که در حد اعلی در وضعیت بشری رسوخ کرده را نادیده گرفت. در واقع، بی عدالتی، بارها و بارها به عنوان مسئله ای توضیح داده شده است که پروردگار ما، به آن اهمیت می دهد و به دنبال از میان برداشتن آن است. و به همین علت است که او، امید نا امیدان است.

با اینکه این کتاب ها تنها به اندازه کوتاه و مجمل به موضوع می پردازد، شاید

این درس بتواند الهام بخش شما باشد تا در خدمتگزاری و رسیدگی به نیازهای فقرا، ستمدیدگان، و فراموش شدگانکه در اطراف ما حضور دارند و آنانیکه ما را ملزم به کمک می کنند، فعال تر باشیم.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت ۵ مرداد — ۲۷ July آماده شوید.

یکشنبه

۳۰ تیر ماه

مزامیر: سرودهایی از امید برای ستمدیدگان

همانطور که قبلاً اشاره کردیم، خداوند کسانی را که دچار ناراحتی و مشکل هستند، می بیند و صدای آنها را می شنود. ما اغلب در مزامیر فریاد و فغان افرادی که به خدا اعتماد کرده اند، اما انجام عدالت را ندیده اند می شنویم. می تواند به نظر برسد که اذعان نیکی، عدالت و قدرت خداوند، به سبب بی عدالتی و ظلم و ستمی که افراد در این سرودها تجربه می کنند یا شاهد آن هستند، پایمال شده است.

با این حال، اینها سرودهای کسانی هستند که هنوز میسریند. نور زندگی و شعله ایمان آنان خاموش نشده است. هنوز امید وجود دارد؛ و برای خدا ضروری است تا قبل از آنکه دیر شود، قبل از آنکه شرارت اعلام پیروزی کند، قبل از آنکه ستمدیدگان زیر بار سنگینی که اهریمن بر آنها آورده نابود شوند، اقدام کند. بدین ترتیب، نویسندگان مزامیر سعی می کنند با پُلی شکاف بین ایمان تصریح شده آنها و آزمونها و نمایش های غمبار زندگی را پُر کنند.

مزمور ۹: ۷ تا ۹، ۱۳ تا ۲۰ را بخوانید. آیا می توانید شرایط داوود - نویسنده مزمور - را در آن تصور کنید، که چه بوده است؟ آیا می توانید تنش بین ایمان او به نیکی خداوند و تجربه زمان حال او را احساس کنید؟ شما چگونه با ایمان به خدا در هنگام امتحانات سخت زندگی رفتار کرده اید؟

در سراسر مزامیر، به این تنش امید و وعده رحمت و عدالت خداوند مکرراً پاسخ داده شده است. ممکن است اکنون به نظر برسد که شرارت و بی عدالتی پیروز شده اند، اما خداوند زورگوها و ظالمان را داوری و مجازات خواهد کرد. آنها مجازات خواهند شد در حالیکه کسانی که آسیب و ستم دیده اند بهبودی یافته و احیا خواهند شد.

سی. اس. لوئیس در واکنش به مزامیر، باشگفتی هیجان و اشتیاق خود برای داوری خداوند را که به طور مکرر در مزامیر بیان شده است، ابراز می کند. او مشاهده کرد که بسیاری از خوانندگان کتاب مقدس در حال حاضر، فکر می کنند که عدالت چیزی است که باید از آن بگریزند، او دیدگاه اصلی یهودیان را در نظر می گیرد و می نویسد:

« هزاران نفر از کسانی که تمامی دارائی خود را از دست داده اند و کسانی که حق به جانب هستند، در نهایت به حق خود خواهند رسید. البته آنها از قضاوت می ترسند. آنها می دانند که در دعوی خود پاسخگو و مقصر نخواهند بود - چنانچه فقط پرونده آنان استماع شود. و در آخر زمان، هنگامی که خدا برای داوری می آید، فقط پرونده آنان باز خوانی می شود بیاید، سرانجام چنین خواهد شد - سی. اس. لوئیس، تاملی بر مزامیر - برگرفته شده از مرجع زیر:

در مزامیر، امید را برای ستمدیدگان می بینیم، حتی در حال حاضر، حتی در میان رنج ها و نا امیدهای حاضر.

چه دلایلی داریم تا ایده داوری را به جنبه مثبت نگاه کنیم، و نه چیزی که از آن واهمه داشته باشیم؟

۳۱ تیر ماه

دوشنبه

« خداوند، کاری انجام بده »

مزمور ۸۲ را بخوانید. در اینجا چه پیامی برای ما وجود دارد؟

به رغم آئین و مقررات اجتماعی که خدا به آنان داده بود، قوم بنی اسرائیل در دوران های مختلف در تاریخچه خودشان، در رابطه با عمل کردن به آن فرامین در زندگیشان و اجرای این طرح خداوند عدول کردند. آنها براحتی مانند اقوام اطرافشان، با الگو برداری از بی عدالتی و ظلم زندگی کردند. رهبران و داوران تنها به دنبال حفظ منافع خود بودند و منافع آنها با رشوه تامین می شد. مردم عادی بدون حق داشتن محکمه برای محافظت و حمایت از خویش، و به ویژه فقرا مورد سوءاستفاده قرار می گرفتند.

مزمور ۸۲ پاسخی به چنان وضعیتی است. این مزمور نقش خداوند را به عنوان قاضی اعظم توصیف می کند، و صحنه ای را به تصویر می کشد که خداوند در آن رهبران و حتی قُضات مردم را، داوری می کند. این مزمور بر این تاکید دارد که کسانی که این چنین وظایفی را در اجتماع دارند منصوب می شوند که تحت نظر خداوند به وظیفه خود عمل کنند. - الِن جی وایت، انبیا و پادشاهان، ص. ۱۹۸. (از متن انگلیسی). آنان مقام و شغل و کارشان را به عنوان نمایندگان و مرئوسان خداوند باید حفظ و انجام دهند. از دیدگاه نویسندگان مزمور، عدالت خداوند الگویی برای چگونگی اجرای عدالت بر روی زمین باید باشد، و همچنین، معیار و مقیاسی را برای تشخیص عدالت از بی عدالتی فراهم کرده است - و کسانی که آن را بی اعتبار می کنند - داوری خواهند شد.

مزمور با یک دعوت و طلب ویژه از خداوند برای اقدام به مداخله و جلوگیری از بی عدالتی که در میان قوم بنی اسرائیل رایج شده بود، به پایان می رسد (مزمور ۸۲: ۸). مانند بسیاری از مزامیر، این مزمور صدای، بینوایان و ستمدیدگان می شود، کسانی که صدای آنها توسط سیستم ناعادلانه که در آن زندگی و کار می کنند خاموش شده است. مزمور ۸۲ به خداوند در مقام قاضی اعظم و حاکم همه حکمرانان جهان و تمام ملت ها، درخواست عاجل دارد. هیچ دادگاه و یا اقتداری بالاتر از او وجود ندارد که بتواند این درخواست را انجام دهد. ضمانت و تعهد به اجرای عدالت زمانی می آید که دادگاههای زمینی به صدای گریه مردم فقیر و مظلوم گوش نمی دهند، و آنان را حمایت و حفاظت نمی کنند. در اینجا است که، هنوز این فرصت انکارناپذیر برای کمک طلبیدن وجود دارد. در دوران های مختلف زندگی، ممکن است خودمان را قربانی عدالت بدانیم، اما موارد دیگری هم است که ممکن است ما کسی باشیم که مرتکب جنایت می شویم یا از بی عدالتی سود می بریم. در آیه‌ای مثل مزمور ۸۲، ما می توانیم بصیرت و حکمت را ببینیم، خواه ما ستمدیده یا ستمگر باشیم، همچنان خداوند نگران بی عدالتی و داوری است، آنها را به عنوان فرزندان خود توصیف می کند و می خواهد که آنان راه بهتر زندگی کردن را انتخاب کنند (مزمور ۸۲: ۶ را بخوانید). بدین ترتیب، حتی برای کسانی که در جانب نادرست ظلم و ستم قرار گرفته اند، اگر به خودشان اجازه تغییر بدهند، هنوز امید بخشش از طرف خداوند وجود دارد.

۱ مرداد

سه شنبه

وعده های یک پادشاه

مزمور ۱۰۱ را بخوانید. اگرچه این مزمور خطاب به رهبران نوشته شده است. ما چه پند مهمی از آن می توانیم در مورد خودمان بگیریم؟

مزمور ۱۰۱ متنی برای رهبران است. تصور می شود این آیات توسط داوود در اوایل سلطنت او به عنوان پادشاه اسرائیل نوشته شده است. آن مطالب حتی ممکن است برگرفته شده از تعهدات و وعده های او در زمان به پادشاهی رسیدن باشد. داوود بخاطر تجربیاتش به عنوان یک جوان جنگجو برای شائول و سپس به عنوان یک فراری از ترس وی، داوود شاهدهی برای خود شد، که چگونه پادشاهی که راه درستی و صداقت را گم کند می تواند به ملت و خانواده اش آسیب برساند. داوود مصمم بود که رهبری متفاوت باشد. تعداد معدودی از ما ممکن است که از رهبران سیاسی و یا ملی باشیم، اما همه ما نقش هایی را در زندگی ایفا می کنیم که در آن فرصتی برای تاثیرگذاری بر دیگران و

تشویق آنان داریم. این حالت ممکن است در زندگی کاری ما، در مشارکت های اجتماعی ما، خانواده ما، و یا کلیسای ما باشد. همانطور که اِن جی وایت درباره عملکرد و جایگاه رهبری، نظر می دهد، « عهدهای داوود در مزمور ۱۰، باید تعهدات همه کسانی باشد که مسؤلیت محافظت از تاثیرات در خانه را بر عهده دارند. » Counselors to Parents, Teachers, and Students, صفحه ۱۱۹. [از مرجع انگلیسی]

در حالی که فرصت و مجال داریم، باید آماده باشیم تا با حفظ و پاسداری از این اصول آنرا به کسانی که رهبری ما را بر عهده دارند پیشنهاد کنیم. و همه ما، در رهبری مان و در جایگاه تاثیرگذاری خود، فرصت داریم که اصول رهبری داوود را به منظور کمک گرفتن از آن برای برکت دادن دیگران استفاده کنیم.

نقطه شروع برای داوود، عادل شمردن خدا برای رحمت و عدالت اوست (مزمور ۱۰۱: ۱)، چیزی که پایه و اساس همه چیز شد و داوود به دنبال حمایت از آن در مقام رهبریش بود. او به دنبال یادگیری و انجام خصوصیات مشابه (رحمت و عدالت) آنها در زندگی و کار خود بود. برای انجام این کار، او باید در برابر وسوسه های سؤاستفاده، فساد، خیانت در امانت مقاومت کند، که همه آنها تله های خاصی برای کسانی است که در جایگاه قدرت و رهبری قرار دارند.

آگاهی از اینکه چقدر مشاوران خوب می توانند برای کمک به او در انجام کارهای درست مهم باشند، داوود را متعهد کرد که به دنبال تعیین مشاوران قابل اعتماد و مقامات شایسته در امور باشد. عدالت و رحمت، نشانه رهبری او، حتی در میان کسانی بود که برای او و با او کار می کردند.

چهارشنبه

۲ مرداد

گام برداشتن با خداوند

همانطور که ما به پایان کتاب مزامیر نزدیک می شویم، به نظر می رسد که بانگ ستایش به اوج می رسد و قویتر می شود. پنج مزمور آخر با فرمان ساده و صریح « خداوند را ستایش کن! » شروع می شود، اما در نخستین مزمور ۱۴۶، توجه ویژه ای به نگرانی خداوند نسبت به فقرا و ستمدیدگان به عنوان دلیل اصلی چنین ستایشی شده است.

مزمور ۱۴۶ را بخوانید. در اینجا چه پیامی برای ما وجود دارد؟ به ویژه در مزمور ۱۴۶: آیات ۵ تا ۹، خداوند چه می فرماید؟

با همان اطمینانی که خداوند خالق این جهان است (مزمور ۱۴۶: ۶)، این مزمور کار

دائمی خداوند را در جهان به عنوان داور، مهیا کننده، آزاد کننده، شفا دهنده، کمک کننده و مدافع توصیف می کند — همه اینها بر روی افرادی که نیاز ویژه ای به این نوع کمک ها دارند متمرکز شده است. این چشم انداز الهام بخشی از آن چیزی است خداوند انجام می دهد و به دنبال آن است که در زندگی ما، و جوامع ما، و جهان ما انجام دهد. گاهی اوقات ما به موضوع مراقبت و توجه از نیازمندان به دلیل اینکه خداوند از ما خواسته که کاری برای آنان انجام دهیم، فکر می کنیم. اما مزمور ۱۴۶ می گوید، این چیزی است که خداوند در حال حاضر انجام می دهد و از ما دعوت می کند که به او در این کار بپیوندیم. هنگامی که ما بر ضد فقر، ستم، بیماری، تلاش می کنیم، ما حقیقتاً با خداوند در جهت رسیدن به اهداف او همکاری می کنیم. چه افتخاری بزرگ تر از همکاری با خداوند در تکمیل کاری است که همانند مزمور ۱۴۶ الهام بخش می باشد؟

اما این کار برای ما هم مزایایی دارد. اغلب مسیحیان در مورد جستجوی خود برای یافتن خداوند و اشتیاق آنان به برقراری رابطه نزدیکتر با او صحبت می کنند. با این حال در آیاتی مانند مزمور ۱۴۶: ۷ تا ۹، و همچنین در بسیاری دیگر در سراسر کتاب مقدس، به ما نشان داده شده که یک راه برای یافتن خداوند و متحد شدن در انجام آنچه که او انجام می دهد وجود دارد. بنابراین، اگر او در حال کار کردن برای ترفیع فقرا، بیماران، و ستمدیدگان است، همانطور که مزمور ۱۴۶ او را توصیف می کند، به همین صورت ما هم باید با او همکاری کنیم. « مسیح به این زمین آمد تا در میان فقرا و مسکینان راه برود و کمک کند ». سهم عمده ای از توجهات او نسبت به بی بضاعتان بود. و امروزه، او از طریق یکی از فرزندانش، فقرا و نیازمندان را ملاقات می کند، و تسلی بخش غصه های آنان و تسکین دهنده درد و رنج آنان می شود.

« رنج و عذاب و نیاز را برطرف کنید، و طریق دیگری برای درک رحمت و محبت خداوند وجود ندارد، و طریقی وجود ندارد که شفقت و همدردی و دلسوزی پدر آسمانی را بفهمیم، [مگر اینکه به حاجات دیگران رسیدگی کنیم]. با رسیدگی به نیازمندترین و فقیرترین مناطق است که انجیل گرامی داشته می شود. «. [لن جی وایت، Testimonies for the Church، جلد ۷، صفحه ۲۲۶. [از مرجع انگلیسی]

در مورد نزدیک شدن به خدا از طریق خدمت کردن به دیگران، تجربه شما چیست؟

۳ مرداد

پنجشنبه

امثال سلیمان: رحمت و بخشش به نیازمند

کتاب امثال سلیمان به عنوان مجموعه ای از سخنان حکمت آمیز، به طیف متنوعی از موضوعات و تجربیات زندگی اشاره می کند. در میان اینها، بازتاب هایی از فقر، ثروت،

قناعت، عدالت و بی عدالتی وجود دارد — وگاهی اوقات از زوایای مختلف بررسی می شود. زندگی همیشه سهل و آسان نیست، و امثال سلیمان به ما در موقعیت های مختلف و انتخاباتی که در چگونگی زندگی کردن تاثیر می گذارند، حتی در میان ایمانداران به خداوند، هشدار می دهد.

بخوانید و مقایسه کنید، امثال سلیمان: ۱۰:۴؛ ۱۳:۲۳ و ۲۵:۱۴؛ ۳۱:۱۵ و ۱۶:۱۹؛ ۱۵ و ۱۷؛ و ۳۰: آیات ۷ تا ۹. این آیات در مورد ارتباط ثروت، فقر، کمک به نیازمندان چه چیزی را بیان می کنند؟

امثال سلیمان اهمیت و نگرانی و توجه خداوند را نسبت به فقرا و مستضعفان تأیید می کند. گاهی اوقات مردم به دلیل موقعیت ها، انتخابات نادرست، یا استثمار، فقیر هستند، اما هرچه که علت وضعیت آنها باشد، هنوز خداوند به عنوان خالق و مدافع آنان وصف شده است (امثال سلیمان ۲۲: ۲) و (امثال سلیمان ۲۲: ۲۳). این افراد نباید مورد ستم واقع شوند یا به خاطر اشتباهاتشان مورد سؤاستفاده قرار گیرند.

در حالی که امثال سلیمان، زندگی بهتر را از طریق انتخاب کردن حکمت و اطاعت کردن از خداوند پیشنهاد می کند، ثروت ها همیشه نتیجه برکات خداوند نیستند. همیشه ایمان به خدا مهم تر دیده می شود و درنهایت پاداش بیشتری نسبت به منافع مادی دارد: «مال کم که از راه درست به دست آمده باشد بهتر است از ثروت هنگفتی که از راه نادرست فراهم شده باشد» (امثال سلیمان ۱۶: ۸).

موضوع مورد توجه دیگر در امثال سلیمان، در مورد صداقت و درستی در معاملات کسب و کار، حکومت، و در سیستم دادرسی است (بخوانید، امثال سلیمان ۱۴: ۵ و ۲۵: ۱۶؛ ۱۱ تا ۱۳؛ ۱۷: ۱۵؛ ۲۰: ۲۳؛ ۲۱: ۲۸؛ ۲۸: ۱۴ تا ۱۶). امثال سلیمان نه تنها مرتبط با زندگی افراد است بلکه همچنین بینشی ارئه می دهد که چگونه اجتماع باید به عنوان یک مجموعه به نفع همه مردم به ویژه کسانی که نیاز به حمایت دارند، عمل کند. دوباره به ما یادآوری می شود که بهترین حالت، زمانی است که افراد با کمک خداوند حکومت و رهبری کنند (امثال سلیمان ۸: ۱۵ و ۱۶)، و باید به عنوان نمایندگان فیض و شفقت و مهربانی او نسبت به افراد نیازمند، عمل کنند.

برای هر کسی آسان است که برای کسانی که در شرایط ناگوار هستند، ابراز تاسف کند. با این حال، چگونه ما می توانیم این احساس تاسف را به عملی برای کمک کردن به آنان مبدل کنیم؟

اندیشه ای فراتر: بخوانید *الِن جی وایت*، بخش “The Last Year of David” آخرین سال داود، صفحات ۷۴۶ تا ۷۵۵، از کتاب *مشایخ و انبیاء؛ سی. اس. لوئیس*، داوری در *مزامیر*، صفحات ۱۵ تا ۲۲، در *Reflections on the Psalms*.

«مزامیر داود از دامنه وسیعی از تجربیات عبور کرده است، از عمق گناهان آگاهانه و ملامت خویش تا به عالی ترین درجه ایمان و صمیمانه ترین گفتگو با خداوند می رسد. شرح زندگی او نشان می دهد که گناه می تواند شرم و پریشانی ببار بیاورد، اما عشق و رحمت خداوند می تواند به عمیق ترین عمق وجود انسان نفوذ کند، که این چنین ایمانی روح پشیمان را برای اینکه به فرزندخواندگی خداوند پذیرفته شود، آماده خواهد کرد. از تمام تضمینهایی که کلامش حاوی آن است، این یکی از قویترین شهادتها برای وفاداری، عدالت و رحمت عهد خداوند است.» *الِن جی وایت*، *مشایخ و انبیاء*، ص. ۷۵۴.

با ارجاع به حکمت و خرد در کتاب *امثال سلیمان*: «اینها اصولی هستند که با رفاه جامعه، شامل هم انجمن های دنیوی و هم مذهبی پیوند خورده اند. این اصول هستند که امنیت را برای اموال و زندگی به ارمغان می آورد. برای همه اعتماد و همکاری را ممکن می سازد، جهان مرهون قانون خداوند است، همانطور که در کلام او آمده است، و همانطور که هنوز دنبال می شود، اغلب در مسیر مبهم و درهم، در قلب انسانها محو شده است» - *الِن جی وایت*، *Education*، صفحه ۱۳۷.

سوالاتی برای بحث

۱. از چه راه هایی تمایل دارید خودتان را یک رهبر یا یک مقام تاثیر گذار در نظر بگیرید؟ چگونه می توانید یک عامل عدالت در این جنبه از زندگی خود باشید؟
۲. در مورد فرهنگ و ساختارهای اجتماعی که در آن زندگی می کنید فکر کنید. به چه شیوه ای می توانید در سیستم موجود کار کنید تا به بهتر شدن زندگی تعداد زیادی از کسانی که نیازمند هستند کمک کنید؟
۳. چرا اصول و قوانین دادگستری و عدالت برای ایجاد یک جامعه قوی خیلی اهمیت دارند؟
۴. در حالی که کتاب *امثال سلیمان* بر روی حکمت برای خوب زندگی کردن تمرکز دارد، چه چیزی را به ما درباره این که خدا به چه شباهت دارد، می گوید؟

خلاصه: مزامیر و امثال سلیمان، دو کتابی هستند که به طور ویژه با چالش های زندگی با ایمان در میان تجربه های معمول زندگی و مسیر سخت زندگی ارتباط دارند. هر دوی آنها بینشهایی را نسبت به دیدگاه خدا برای جامعه و نگرانی ویژه او را برای فقرا و ستمدیدگان ارائه می دهند. فریاد و فغان های مزامیر و حکمت امثال سلیمان این هستند که خدا غمخوار است و برای محافظت از کسانی که اغلب نادیده گرفته شده یا مورد سوءاستفاده قرار می گیرند مداخله خواهد کرد. و اگر این عملی است که خداوند انجام می دهد، این همان عملی است که ما نیز باید انجام دهیم.